

LECTIO XIV: ENA ΦΟΒΕΡΟ ΟΝΕΙΡΟ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Οι μαρτυρίες των Ρωμαίων συγγραφέων μας πείθουν ότι τα όνειρα και η ονειρομαντία, ενώδεν είχαν επίσημη θέση στη ρωμαϊκή θρησκεία, έπαιζαν εντούτοις σημαντικό ρόλο στηζωή των Ρωμαίων. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση του αυτοκράτορα Αυγούστου πουμια φορά το χρόνο έκανε τον επαίτη στους δρόμους της Ρώμης υπακούοντας σε κάποιο όνειρο.

Στο κείμενο που ακολουθεί μαθαίνουμε πως ο Κάσσιος από την Πάρμα (Cassius Parmensis) – ένας από τουςδολοφόνους του Ιουλίου Καίσαρα, που αργότερα (31 π.Χ.) πολέμησε στη ναυμαχία τουΑκτίου στο πλευρό του Μάρκου Αντωνίου – προειδοποιήθηκε για τον επικείμενο θάνατοτου από ένα φοβερό όνειρο.

ΚΕΙΜΕΝΟ	ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
Post bellum Actiacum Cassius Parmensis, qui in exercitu M. Antonii fuerat, Athenas confugit. Ibi vix animum sollicitum somno dederat, cum repente apparuit ei species horrenda. Existimavit ad se venire hominem ingentis magnitudinis et facie squalidā, similem effigiei mortui. Quem simul aspexit Cassius, timorem concepit nomenque eius audire cupivit. Respondit ille se esse Orcum. Tum terror Cassium concussit et e somno eum excitavit. Cassius servos inclamavit et de homine eos interrogavit. Illi neminem viderant. Cassius iterum se somno dedit eandemque speciem somniavit. Paucis post diebus res ipsa fidem somnii confirmavit. Nam Octavianus supplicio capitis eum adfecit.	Μετά τη ναυμαχία στο Άκτιο, ο Κάσσιος από την Πάρμα, ο οποίος στο στρατό του Μάρκου Αντώνιου ήταν, στηνΑθήνα κατέφυγε. Εκεί, μόλις την ταραγμένη ψυχή του στον ύπνο είχε δώσει, όταν ξαφνικά εμφανίστηκε σε αυτόν μια μορφή φρικτή. Νόμισε ότι σε αυτόν ερχόταν ένας άνθρωπος με πελώριο ανάστημα και με πρόσωπο βρώμικο, όμοιος με είδωλο νεκρού. Αυτόν μόλις κοίταξε ο Κάσσιος, φόβος τον έπιασε και το όνομα του να ακούσει θέλησε. Απάντησε εκείνος ότι ήταν ο Πλούτωνα. Τότε τρόμος τον Κάσσιο συντάραξε και από τον ύπνο αυτόν σήκωσε. Ο τους δούλους φώναξε και για τον άνθρωπο τους ρώτησε. Εκείνοι κανέναν δεν είχαν δει. Ο Κάσσιος για δεύτερη φορά τον εαυτό του στον ύπνο έδωσε και την ίδια μορφή ονειρεύτηκε. Μετά από λίγες μέρες η ίδια η πραγματικότητα την αξιοπιστία του ονείρου επιβεβαίωσε. Δηλαδή, ο Οκταβιανός την ποινή του θανάτου σε αυτόν επέβαλε.

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΑ

repente: > repentīnus

species: spec-to

magnitudinis: < magnus ≈ μέγας

facie: πρβ. φάτσα << ιτ.

mortui: βροτός, ἄμβροτος

aspexit: ad+specio· spec-ies

excitavit: con-cito

neminem: < ne + homo

somniāvit: < somnium

diebus: Δίας, deus : κυρ. «θεός του φωτός»

Paucis: parvus, παῦρος

fidem: fiducia

somnii: < somnus

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ		
ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑ	ΕΠΙΘΕΤΑ	ΡΗΜΑΤΑ
<u>A' ΚΛΙΣΗ</u> ΘΗΛΥΚΑ ✓ Athenae-Athenarum = Αθήνα <u>B' ΚΛΙΣΗ</u> ΑΡΣΕΝΙΚΑ ✓ Cassius-Cassii/i = Κάσσιος ✓ Antonius-Antonii/i = Αντώνιος ✓ Orcus-Orci = Πλούτωνα, ο θεός του Άδη ✓ Octavianus-Octaviani = Οκταβιανός ✓ Animus-animi = ψυχή ✓ Somnus-somni = ύπνος ✓ Mortuus-mortui = νεκρός ✓ Servus-servi = δούλος, υπηρέτης ✓ mortuus - mortui = νεκρός (ουσιαστικοποιημένη μετοχή παρακειμένου του αποθετικού ρήματος γ' συζυγίας morior, mortuus sum, mortuum, mori = πεθαίνω). ΟΥΔΕΤΕΡΑ ✓ Bellum-belli = πόλεμος ✓ Somnium-somnii = όνειρο ✓ Supplicium-supplicii = τιμωρία Supplicia-Bsuppliciorum = λατρεία, προσευχή, ικεσία <u>Γ' ΚΛΙΣΗ</u> ΑΡΣΕΝΙΚΑ ✓ Homo-hominis = άνθρωπος ✓ Timor-timoris = φόβος ✓ Terror-terroris = τρόμος ΘΗΛΥΚΑ ✓ Magnitude-magnitudinis = μέγεθος, ανάστημα ΟΥΔΕΤΕΡΑ ✓ Nomen-nominis = όνομα ✓ Caput-capitis = κεφάλι, θανατική ποινή <u>Δ' ΚΛΙΣΗ</u> ΑΡΣΕΝΙΚΑ ✓ Exercitus-exercitus = στρατός	<u>B' ΚΛΙΣΗ</u> ✓ Actiacus-Actiaca-Actiacum = ο-η-το σχετικός-η-ο με το Άκτιο ✓ Horrendous-horrenda-horrendum = φρικτός-η-ο (γερουνδιακό του ρήματος β' συζυγίας horreo, horrui, -horrere = τρομάζω) → δεν σχηματίζει παραθετικά. ✓ Sollicitus-sollicita-sollicitum = ανήσυχος-η-ο Sollicitior-sollicitior-sollicitius Sollicitissimus-sollicitissima-sollicitissimum ✓ Squalidus-squalida-squalidum = βρώμικος-η-ο Squalidior-squalidior-squalidius Squalidissimus-squalidissima-squalidissimum ✓ Paucus-pauca-paucum = λίγος-η-ο Paucior-paucior-paucius Paucissimus-paucissima-paucissimum <u>Γ' ΚΛΙΣΗ</u> ✓ Parmensis-Parmensis-Parmense = ο-η-το σχετικός-η-ο με την Πάρμα ✓ Ingentis-ingentis-ingente = πελώριος, τεράστιος Ingentior-ingentior-ingentius Ingentissimus-ingentissima-ingentissimum ✓ Similis-similis-simile = όμοιος, ίδιος Similior-similior-similius Simillimus-simillima-simillimum ANTΩΝΥΜΙΕΣ ✓ Is-ea-id = αυτός-η-ο (οριστική) ✓ Qui-quae-quod = ο οποίος-η οποία-το οποίο (αναφορική) ✓ ille-illa-illud = εκείνος-η-	<u>ΒΟΗΘΗΤΙΚΟ ΡΗΜΑ</u> ✓ sum-fui_-esse = είμαι <u>A' ΣΥΖΥΓΙΑ</u> ✓ do-dedi-datum-dare = δίνω ✓ existimo-existimavi-existimatum-existimare = νομίζω ✓ excito-excitavi-excitatum-excitare = ξυπνώ, σηκώνω, εγείρω ✓ inclamo-inclamavi-inclamatum-inclamare = φωνάζω/καλώ ✓ interrogo-interrogavi-interrogatum-interrogare = ρωτώ ✓ somnio-somniavi-somnium-somniare = ονειρεύομαι ✓ confirmo-confirmavi-confirmatum-confirmare = επιβεβαιώνω <u>B' ΣΥΖΥΓΙΑ</u> ✓ respondeo-respondi-responsum-respondere = απαντώ ✓ video-vidi-visum-videre = βλέπω ✓ horreo-horrui_-horrere = τρομάζω ✓ appareo-apparui-apparitum-apparere = εμφανίζομαι <u>Γ' ΣΥΖΥΓΙΑ</u> ✓ aspicio-aspexi-aspectum-aspicere = κοιτάζω ✓ concipio-concepi-conceptum-concipere = πιάνω/καταλαμβάνω ✓ cupio-cupivi/cupii-cupitum-cupere = επιθυμώ, θέλω ✓ concutio-concussi-concussum-concutere = συνταράζω ✓ adficio/afficio-afeci/affeci-afectum/affectum-aficere/afficere = περιβάλλω/επιβάλλω

<u>Ε΄ ΚΛΙΣΗ</u> <u>ΑΡΣΕΝΙΚΑ</u> ✓ Dies-diei = ημέρα <u>ΘΗΛΥΚΑ</u> ✓ Res-rei = πράγμα,πραγματικότητα ✓ Fides-fidei = πίστη,αξιοπιστία ✓ Facies-faciei = πρόσωπο ✓ Effigies-effigiei = εικόνα ✓ Species-speciei = μορφή	ο(δεικτική) ✓ se = αυτός-η-ο(προσωπική) ✓ nemo,nemo,nihil = κανένας- καμία-κανένα (αόριστη- ουσιαστική) ✓ idem-eadem-idem = ο-η-το ίδιος-α-ο (οριστική) ✓ ipse-ipsa-ipsum = ο-η-το ίδιος- α-ο (οριστική)	✓ morior-mortuus sum-_-mori = πεθαίνω(αποθετικό) ✓ confugio-confugi-_- confugere = καταφεύγω <u>Δ΄ ΣΥΖΥΓΙΑ</u> ✓ venio-veni-ventum-venire = έρχομαι ✓ audio-audivi-auditum- audire = ακούω
ΣΥΝΔΕΣΜΟΙ	ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ	ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΑ
✓ et = και(συμπλεκτικός) ✓ -que = και(συμπλεκτικός) ✓ Cum = όταν(χρονικός,αντίστροφος) ✓ Nam = γιατί,δηλαδή(αιτιολογικός- παρατακτικός) ✓ Simul = μόλις (χρονικός)	✓ De+αφαιρετική ✓ Ex+αφαιρετική ✓ In+αφαιρετική ✓ Post+αιτιατική ✓ Ad+αιτιατική	✓ Ibi = εκεί (τοπικό) ✓ Vix = μόλις,πριν καλά καλά(χρονικό) ✓ Repente = ξαφνικά(τροπικό) ✓ Tum = τότε(χρονικό) ✓ Iterum = γιοα δεύτερη φορά (χρονικό) ✓ Post = αργότερα (χρονικό)
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ		ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ
Post bellum Actiacum Cassius Parmensis, ..., Athenas confugit: κύρια πρόταση κρίσεως, εκφέρεται με οριστική (confugit: οριστική παρακειμένου) και δηλώνει το πραγματικό.		
Post: πρόθεση + αιτιατική bellum: αιτιατική πτώση, ενικός αριθμός, ουδέτερο γένος του ουσιαστικού β΄ κλίσης bellum -i Actiacum: αιτιατική πτώση, ενικός αριθμός, ουδέτερο γένος του επιθέτου β΄ κλίσης Actiacus, -a, -um Cassius: ονομαστική πτώση, ενικός αριθμός, αρσενικό γένος του ουσιαστικού β΄ κλίσης Cassius -ii/-i Parmensis: ονομαστική πτώση, ενικός αριθμός, αρσενικό γένος του τριγενούς και δικατάληκτου επιθέτου γ΄ κλίσης Parmensis, -is, -e Athenas: αιτιατική πτώση, πληθυντικός αριθμός, θηλυκό γένος του ουσιαστικού α΄ κλίσης Athenae -arum confugit: γ΄ ενικό πρόσωπο, οριστική έγκλιση, χρόνος παρακείμενος, ενεργητική φωνή του ρήματος γ΄ συζυγίας confugio, confugi, -, confugere		confugit: ρήμα Cassius: υποκείμενο στο confugit Parmensis: ονοματικός ομοιόπτωτος προσδιορισμός, παράθεση στο Cassius Athenas: αιτιατική κίνησης σε τόπο στο confugit Post bellum: εμπρόθετος προσδιορισμός του χρόνου στο confugit (χρονική ακολουθία). Actiacum: ονοματικός ομοιόπτωτος επιθετικός προσδιορισμός στο bellum
qui in exercitu M. Antonii fuerat: δευτερεύουσα αναφορική προσδιοριστική πρόταση στο Cassius. Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία qui, εκφέρεται με οριστική, γιατί δηλώνει το πραγματικό, χρόνου υπερσυντελικού, γιατί αναφέρεται στο παρελθόν (προτερόχρονο).		

qui: ονομαστική πτώση, ενικός αριθμός, αρσενικό γένος της αναφορικής αντωνυμίας qui, quae, quod in: πρόθεση + αφαιρετική exercitu: αφαιρετική πτώση, ενικός αριθμός, αρσενικό γένος, του ουσιαστικού δ' κλίσης exercitus -us M(arci): γενική πτώση, ενικός αριθμός, αρσενικό γένος του ουσιαστικού β' κλίσης Marcus -i Antonii: γενική πτώση, ενικός αριθμός, αρσενικό γένος του ουσιαστικού β' κλίσης Antonius -ii/ -i fuerat: γ' ενικό πρόσωπο, οριστική έγκλιση, χρόνος υπερσυντέλικος του βοηθητικού ρήματος sum, fui, -, esse = είμαι.	fuerat: ρήμα qui: υποκείμενο στο fuerat in exercitu: εμπρόθετος προσδιορισμός της κατάστασης στο fuerat M. Antonii: γενική κτητική στο exercitu
Ibi vix animum sollicitum somno dederat: κύρια πρόταση κρίσεως, εκφέρεται με οριστική (dederat: οριστική υπερσυντελικού) και δηλώνει το πραγματικό.	
Ibi: τοπικό επίρρημα vix: χρονικό επίρρημα animum: αιτιατική πτώση, ενικός αριθμός, αρσενικό γένος του ουσιαστικού β' κλίσης animus -i sollicitum: αιτιατική πτώση, ενικός αριθμός, αρσενικό γένος του επιθέτου β' κλίσης sollicitus, -a, -um somno: δοτική πτώση, ενικός αριθμός, αρσενικό γένος, του ουσιαστικού β' κλίσης somnus -i dederat: γ' ενικό πρόσωπο, οριστική έγκλιση, χρόνος υπερσυντέλικος, ενεργητική φωνή του ρήματος α' συζυγίας do, dedi, datum, dare	dederat: ρήμα. Cassius: εννοούμενο υποκείμενο στο dederat animum: άμεσο αντικείμενο στο dederat sollicitum: ονοματικός ομοιόπτωτος επιθετικός προσδιορισμός στο animum somno: έμμεσο αντικείμενο στο dederat Ibi: επιρρηματικός προσδιορισμός του τόπου στο dederat vix: επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο dederat
cum repente apparuit ei species horrenda: Δευτερεύουσα χρονική πρόταση ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο περιεχόμενο της κύριας πρότασης. Εισάγεται με τον αντίστροφο σύνδεσμο cum, γιατί δηλώνει αιφνίδιο γεγονός (λέγεται αντίστροφος, γιατί το κύριο νόημα βρίσκεται στη δευτερεύουσα και το δευτερεύον στην κύρια), εκφέρεται με οριστική παρακειμένου και σε σχέση με την προσδιοριζόμενη κύρια πρόταση δηλώνει το υστερόχρονο στο παρελθόν. Μετά τον αντίστροφο cum παρατηρείται το επίρρημα repente, ενώ στην κύρια πρόταση παρατηρείται το επίρρημα vix.	
cum: υποτακτικός, χρονικός σύνδεσμος (αντίστροφος: γιατί το κύριο νόημα βρίσκεται στη δευτερεύουσα και το δευτερεύον στην κύρια) repente: τροπικό επίρρημα apparuit: γ' ενικό πρόσωπο, οριστική έγκλιση, χρόνος παρακειμένος, ενεργητική φωνή του ρήματος β' συζυγίας appareo, apparui, apparitum, apparere ei: δοτική πτώση, ενικός αριθμός, αρσενικό γένος της δεικτικής -επαναληπτικής αντωνυμίας is, ea, id	apparuit: ρήμα species: υποκείμενο στο apparuit horrenda: ονοματικός ομοιόπτωτος επιθετικός προσδιορισμός στο species ei: αντικείμενο στο apparuit repente: επιρρηματικός προσδιορισμός του τρόπου στο apparuit

species: ονομαστική πτώση, ενικός αριθμός, θηλυκό γένος του ουσιαστικού ε' κλίσης species -ei horrenda: ονομαστική πτώση, ενικός αριθμός, θηλυκό γένος, του επιθέτου β' κλίσης horrendus, -a, -um	
Existimavit ad se venire hominem ingentis magnitudinis et facie squalida, similem effigiei mortui: κύρια πρόταση κρίσεως, εκφέρεται με οριστική (Existimavit : οριστική παρακειμένου) και δηλώνει το πραγματικό.	
Existimavit: γ' ενικό πρόσωπο, οριστική έγκλιση, χρόνος παρακείμενος, ενεργητική φωνή του ρήματος α' συζυγίας existimo, existimavi, existimatum, existimare ad: πρόθεση + αιτιατική se: αιτιατική πτώση, ενικός αριθμός, αρσενικό γένος της προσωπικής αντωνυμίας γ' προσώπου (λειτουργεί ως αυτοπαθητική) venire: απαρέμφατο, χρόνος ενεστώτα, ενεργητική φωνή του ρήματος δ' συζυγίας venio, veni, ventum, venire hominem: αιτιατική πτώση, ενικός αριθμός, αρσενικό γένος, του ουσιαστικού γ' κλίσης homo, hominis ingentis: γενική πτώση, ενικός αριθμός, θηλυκό γένος του τριγενούς και μονοκατάληκτου επιθέτου γ' κλίσης ingens, ingens, ingens (ingentis) magnitudinis: γενική πτώση, ενικός αριθμός, θηλυκό γένος του ουσιαστικού γ' κλίσης magnitudo, magnitudinis et: παρατακτικός, συμπλεκτικός σύνδεσμος facie: αφαιρετική πτώση, ενικός αριθμός, θηλυκό γένος του ουσιαστικού ε' κλίσης facies -ei squalida: αφαιρετική πτώση, ενικός αριθμός, θηλυκό γένος του επιθέτου β' κλίσης squalidus, -a, -um similem: αιτιατική πτώση, ενικός αριθμός, αρσενικό γένος, του τριγενούς και δικατάληκτου επιθέτου γ' κλίσης similis, -is, -e effigiei: δοτική πτώση, ενικός αριθμός, θηλυκό γένος του ουσιαστικού ε' κλίσης effigies -ei mortui: γενική πτώση, ενικός αριθμός, αρσενικό γένος, του ουσιαστικού β' κλίσης mortuus -i	Existimavit: ρήμα Cassius: εννοούμενο υποκείμενο στο Existimavit venire: αντικείμενο στο existimavit και ειδικό απαρέμφατο hominem: υποκείμενο στο venire (ετεροπροσωπία) ad se: εμπρόθετος προσδιορισμός της κίνησης σε πρόσωπο στο venire (έμμεση αυτοπάθεια) magnitudinis: γενική της ιδιότητας στο hominem ingentis: ονοματικός ομοιόπτωτος επιθετικός προσδιορισμός στο magnitudinis facie: αφαιρετική της ιδιότητας στο hominem squalida: ονοματικός ομοιόπτωτος, επιθετικός προσδιορισμός στο facie similem: ονοματικός ομοιόπτωτος προσδιορισμός, παράθεση στο hominem. !Ολόκληρη η φράση similem effigiei mortui λειτουργεί παραθετικά στο hominem! effigiei: δοτική αντικειμενική (ως συμπλήρωμα) στο similem mortui: γενική κτητική στο effigiei
Quem simul aspexit Cassius: δευτερεύουσα χρονική πρόταση ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο περιεχόμενο των κυρίων προτάσεων «timorem concepit» και «nomenque eius audire cupivit». Εισάγεται με τον χρονικό σύνδεσμο simul, εκφέρεται με οριστική έγκλιση, γιατί δηλώνει τον χρόνο και τίποτε άλλο, χρόνου παρακειμένου, γιατί σε σχέση με τις προσδιοριζόμενες προτάσεις δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν.	

Quem: αιτιατική πτώση, ενικός αριθμός, αρσενικό γένος της αναφορικής αντωνυμίας qui, quae, quod simul: υποτακτικός, χρονικός σύνδεσμος aspexit: γ' ενικό πρόσωπο, οριστική έγκλιση, χρόνος παρακείμενος, ενεργητική φωνή του ρήματος γ' συζυγίας aspicio, aspexi, aspectum, aspicere Cassius: ονομαστική πτώση, ενικός αριθμός, αρσενικό γένος του ουσιαστικού β' κλίσης Cassius -ii/ -i	aspexit: ρήμα Cassius: υποκείμενο στο aspexit Quem: (= eum) αντικείμενο στο aspexit (φαινόμενο πρόταξης του αντικειμένου)
timorem concepit: κύρια πρόταση κρίσεως, εκφέρεται με οριστική (concepit: οριστική παρακειμένου) και δηλώνει το πραγματικό.	
timorem: αιτιατική πτώση, πτώση, ενικός αριθμός, αρσενικό γένος, γ' κλίση του ουσιαστικού timor -oris = φόβος. concepit: γ' ενικό πρόσωπο, οριστική έγκλιση, χρόνος παρακείμενος, ενεργητική φωνή του ρήματος γ' συζυγίας concipio, concepi, conceptum, concipere	concepit: ρήμα Cassius: εννοούμενο υποκείμενο στο concepit timorem: αντικείμενο στο concepit
nomenque eius audire cupivit: κύρια πρόταση κρίσεως, εκφέρεται με οριστική (cupivit: οριστική παρακειμένου) και δηλώνει το πραγματικό. Συνδέεται παρατακτικά με την προηγούμενη κύρια με το συμπλεκτικό, εγκλιτικό que.	
nomen: αιτιατική πτώση, ενικός αριθμός, ουδέτερο γένος, του ουσιαστικού γ' κλίσης nomen, nominis -que: παρατακτικός, συμπλεκτικός σύνδεσμος, εγκλιτική λέξη eius: γενική πτώση, ενικός αριθμός, αρσενικό γένος της δεικτικής -επαναληπτικής αντωνυμίας is, ea, id audire: απαρέμφατο, χρόνος ενεστώτας, ενεργητική φωνή του ρήματος δ' συζυγίας audio, audiui, auditum, audire cupivit: γ' ενικό πρόσωπο, οριστική έγκλιση, χρόνος παρακείμενος, ενεργητική φωνή του ρήματος γ' συζυγίας cupio, cupivi/cupii, cupitum, cupere	cupivit: ρήμα Cassius: εννοούμενο υποκείμενο στο cupivit και στο audire (ταυτοπροσωπία). audire: αντικείμενο στο cupivit και τελικό απαρέμφατο nomen: αντικείμενο στο audire eius: γενική κτητική στο nomen (κτήση χωρίς αυτοπάθεια, δηλαδή hominis).
Respondit ille se esse Orcum: κύρια πρόταση κρίσεως, εκφέρεται με οριστική (Respondit: οριστική παρακειμένου) και δηλώνει το πραγματικό.	
Respondit: γ' ενικό πρόσωπο, οριστική έγκλιση, χρόνος παρακείμενος, ενεργητική φωνή του ρήματος β' συζυγίας respondeo, respondi, responsum, respondere Ille: ονομαστική πτώση, ενικός αριθμός, αρσενικό γένος της δεικτικής αντωνυμίας ille, illa, illud	Respondit: ρήμα ille: υποκείμενο στο Respondit esse: αντικείμενο στο Respondit, ειδικό απαρέμφατο se: υποκείμενο στο esse (ταυτοπροσωπία + λατινισμός)

se: αιτιατική πτώση, ενικός αριθμός, αρσενικό γένος της προσωπικής αντωνυμίας γ' προσώπου (λειτουργεί ως αυτοπαθητική) esse: απαρέμφατο, χρόνος ενεστώτας, ενεργητική φωνή του βοηθητικού ρήματος sum, fui, -, esse Orcum: αιτιατική πτώση, ενικός αριθμός, αρσενικό γένος του ουσιαστικού β' κλίσης Orcus -i	Orcum: κατηγορούμενο στο se, μέσω του συνδετικού απαρεμφάτου esse.
Tum terror Cassium concussit: κύρια πρόταση κρίσεως, εκφέρεται με οριστική (concussit: οριστική παρακειμένου) και δηλώνει το πραγματικό.	
Tum: χρονικό επίρρημα terror: ονομαστική πτώση, ενικός αριθμός, αρσενικό γένος του ουσιαστικού γ' κλίσης terror -oris Cassium: αιτιατική πτώση, πτώση, ενικός αριθμός, αρσενικό γένος του ουσιαστικού β' κλίσης Cassius -ii/ -i concussit: γ' ενικό πρόσωπο, οριστική έγκλιση, χρόνος παρακείμενος, ενεργητική φωνή του ρήματος γ' συζυγίας concutio, concussi, concussum, concutere	concussit: ρήμα terror: υποκείμενο στο concussit Cassium: αντικείμενο στο concussit Tum: επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο concussit
et e somno eum excitavit: κύρια πρόταση κρίσεως, εκφέρεται με οριστική (excitavit: οριστική παρακειμένου) και δηλώνει το πραγματικό.	
et: παρατακτικός, συμπλεκτικός σύνδεσμος e(x): πρόθεση + αφαιρετική πτώση somno: αφαιρετική πτώση, ενικός αριθμός, αρσενικό γένος του ουσιαστικού β' κλίσης somnus -i eum: αιτιατική πτώση, ενικός αριθμός, αρσενικό γένος της δεικτικής επαναληπτικής αντωνυμίας is, ea, id excitavit: γ' ενικό πρόσωπο, οριστική έγκλιση, χρόνος παρακείμενος, ενεργητική φωνή του ρήματος α' συζυγίας excito, excitavi, excitatum, excitare	excitavit: ρήμα terror: εννοούμενο υποκείμενο στο excitavit eum: αντικείμενο στο excitavit e somno: εμπρόθετος προσδιορισμός της κατάστασης στο excitavit
Cassius servos inclamavit: κύρια πρόταση κρίσεως, εκφέρεται με οριστική (inclamavit: οριστική παρακειμένου) και δηλώνει το πραγματικό.	
Cassius: ονομαστική πτώση, ενικός αριθμός, αρσενικό γένος του ουσιαστικού β' κλίσης Cassius -ii/ -i servos: αιτιατική πτώση, πληθυντικός αριθμός, αρσενικό γένος του ουσιαστικού β' κλίσης servus -i inclamavit: γ' ενικό πρόσωπο, οριστική έγκλιση, χρόνος παρακείμενος, ενεργητική φωνή του ρήματος α' συζυγίας inclamo, inclamavi,	inclamavit: ρήμα Cassius: υποκείμενο στο inclamavit servos: αντικείμενο στο inclamavit

inclamatum, inclamare	
et de homine eos interrogavit: κύρια πρόταση κρίσεως, εκφέρεται με οριστική (interrogavit: οριστική παρακειμένου) και δηλώνει το πραγματικό. Συνδέεται παρατακτικά με την προηγούμενη κύρια με τον συμπλεκτικό σύνδεσμο et.	
et: παρατακτικός, συμπλεκτικός σύνδεσμος de: πρόθεση + αφαιρετική homine: αφαιρετική πτώση, ενικός αριθμός, αρσενικό γένος του ουσιαστικού γ' κλίσης homo, hominis eos: αιτιατική πτώση, πληθυντικός αριθμός, αρσενικό γένος της δεικτικής- επαναληπτικής αντωνυμίας is, ea, id interrogavit: γ' ενικό πρόσωπο, οριστική έγκλιση, χρόνος παρακείμενος, ενεργητική φωνή του ρήματος α' συζυγίας interrogo, interrogavi, interrogatum, interrogare	interrogavit: ρήμα Cassius: εννοούμενο υποκείμενο στο interrogavit eos: αντικείμενο στο interrogavit de homine: εμπρόθετος προσδιορισμός της αναφοράς στο interrogavit
Illi neminem viderant: κύρια πρόταση κρίσεως, εκφέρεται με οριστική (viderant: οριστική υπερσυντελικού) και δηλώνει το πραγματικό.	
Illi: ονομαστική πτώση, πληθυντικός αριθμός, αρσενικό γένος της δεικτικής αντωνυμίας ille, illa, illud neminem: αιτιατική πτώση, ενικός αριθμός, αρσενικό γένος της αόριστης ουσιαστικής αντωνυμίας nemo, nemo, nihil viderant: γ' πληθυντικό πρόσωπο, οριστική έγκλιση, χρόνος υπερσυντέλικος, ενεργητική φωνή του ρήματος β' συζυγίας video, vidi, visum, videre	viderant: ρήμα Illi: υποκείμενο στο viderant neminem: αντικείμενο στο viderant
Cassius iterum se somno dedit: κύρια πρόταση κρίσεως, εκφέρεται με οριστική (dedit: οριστική παρακειμένου) και δηλώνει το πραγματικό.	
Cassius: ονομαστική πτώση, ενικός αριθμός, αρσενικό γένος, του ουσιαστικού β' κλίσης Cassius -ii/ -i iterum: χρονικό επίρρημα se: αιτιατική πτώση, ενικός αριθμός, αρσενικό γένος της προσωπικής αντωνυμίας γ' προσώπου (λειτουργεί ως αυτοπαθητική) somno: δοτική πτώση, ενικός αριθμός, αρσενικό γένος του ουσιαστικού β' κλίσης somnus -i = ύπνος. dedit: γ' ενικό πρόσωπο, οριστική έγκλιση, χρόνος παρακείμενος, ενεργητική φωνή του ρήματος α' συζυγίας do, dedi, datum, dare	dedit: ρήμα Cassius: υποκείμενο στο dedit se: άμεσο αντικείμενο στο dedit (άμεση αυτοπάθεια) somno: έμμεσο αντικείμενο στο dedit iterum: εμπρόθετος προσδιορισμός του χρόνου στο dedit
eandemque speciem somniavit: κύρια πρόταση κρίσεως, εκφέρεται με οριστική (somniavit: οριστική παρακειμένου) και δηλώνει το πραγματικό	

eandemque: αιτιατική πτώση, ενικός αριθμός, θηλυκό γένος της δεικτικής-επαναληπτικής αντωνυμίας idem, eadem, idem speciem: αιτιατική πτώση, ενικός αριθμός, θηλυκό γένος του ουσιαστικού ε' κλίσης species -ei somniavit: γ' ενικό πρόσωπο, οριστική έγκλιση, χρόνος παρακείμενος, ενεργητική φωνή του ρήματος α' συζυγίας somnio, somniavi, somnium, somniare	somniavit: ρήμα Cassius: εννοούμενο υποκείμενο στο somniavit speciem: αντικείμενο στο somniavit eandem: ονοματικός ομοιόπτωτος επιθετικός προσδιορισμός στο speciem
Paucis post diebus res ipsa fidem somnii confirmavit: κύρια πρόταση κρίσεως, εκφέρεται με οριστική (confirmavit: οριστική παρακείμενου) και δηλώνει το πραγματικό.	
Paucis: αφαιρετική πτώση, πληθυντικός αριθμός, αρσενικό γένος του επιθέτου β' κλίσης paucus, -a, -um post: χρονικό επίρρημα diebus: αφαιρετική πτώση, πληθυντικός αριθμός, αρσενικό γένος του ουσιαστικού ε' κλίσης dies, diei res: ονομαστική πτώση, ενικός αριθμός, θηλυκό γένος ουσιαστικού ε' κλίσης res, rei ipsa: ονομαστική πτώση, ενικός αριθμός, θηλυκό γένος της οριστικής αντωνυμίας ipse, ipsa, ipsum fidem: αιτιατική πτώση, ενικός αριθμός, θηλυκό γένος του ουσιαστικού ε' κλίσης fides -ei somnii: γενική πτώση, ενικός αριθμός, ουδέτερο γένος του ουσιαστικού β' κλίσης somnium -ii/-i confirmavit: γ' ενικό πρόσωπο, οριστική έγκλιση, χρόνος παρακείμενος, ενεργητική φωνή του ρήματος α' συζυγίας confirmo, confirmavi, confirmatum, confirmare	confirmavit: ρήμα res: υποκείμενο στο confirmavit ipsa: ονοματικός ομοιόπτωτος επιθετικός προσδιορισμός στο res fidem: αντικείμενο στο confirmavit somnii: γενική κτητική στο fidem post: επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο confirmavit diebus: αφαιρετική οργανική του μέτρου ή της διαφοράς στο post που έχει παραθετική σημασία Paucis: ονοματικός ομοιόπτωτος, επιθετικός προσδιορισμός στο diebus
Nam Octavianus supplicio capitis eum adfecit: κύρια πρόταση κρίσεως, εκφέρεται με οριστική (adfecit: οριστική χρόνος παρακείμενος) και δηλώνει το πραγματικό.	
Nam: παρατακτικός, αιτιολογικός σύνδεσμος Octavianus: ονομαστική πτώση, ενικός αριθμός, αρσενικό γένος του ουσιαστικού β' κλίσης Octavianus -i supplicio: αφαιρετική πτώση, ενικός αριθμός, ουδέτερο γένος, του ετερόσημου ουσιαστικού β' κλίσης supplicium -ii/-i = τιμωρία (supplicia -orum = λατρεία) capitis: γενική πτώση, ενικός αριθμός, ουδέτερο, γένος του ουσιαστικού γ' κλίσης caput, capitis eum: αιτιατική πτώση, ενικός αριθμός, αρσενικό γένος της δεικτικής-επαναληπτικής αντωνυμίας is, ea, id adfecit: γ' ενικό πρόσωπο, οριστική έγκλιση, χρόνος παρακείμενος, ενεργητική φωνή του	adfecit: ρήμα Octavianus: υποκείμενο adfecit eum: αντικείμενο στο adfecit supplicio: αφαιρετική οργανική του μέσου στο adfecit capitis: γενική της ποινής στην περίφραση supplicio adfecit

ρήματος α' συζυγίας adficio (afficio), adfeci (affeci), adfectum (affectum), adficere (afficere)	
--	--